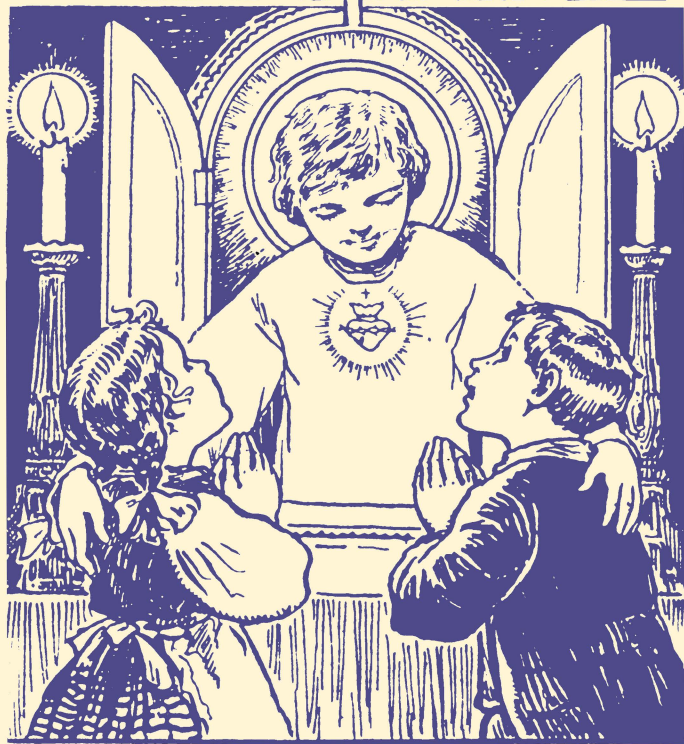

JÉZUSKÁVAL

BLASKO MÁRIA

JÉZUSKÁVAL

KÉPES OKTATÓ ÉS IMAFÜZET
GYERMEKEKNEK

ÍRTA:
BLASKÓ MÁRIA

SZALÉZI MŰVEK

Emlék-lap

1949 hó n.

.....
aláírás

Jézuskával

Gyermekem, ez a kis könyvecske legyen neked hű pajtásod, tartsd meg, használd állandóan. Megtanít arra, hogyan kell együtt élned a Jézuskával. És mivel a szentáldozásban egysülsz Jézussal, azért a könyvecskében főképen az Oltáriszentségről írok neked. Először is összefoglaljuk mindazt a legszükségesebbet, amit hinni és tudni kell minden katolikusnak, ezt kell tudni mindenkinek, aki áldozni akar. Te már tudod bővebben a katekizmusból, de azért hasznos, ha összefoglalva megtalálod itt is és hasznos azért, hogy apostolkodhass. Kisebb testvért vagy tudatlanokat is vezethetsz szentáldozáshoz és ebből a könyvecskéből megmagyarázhatod nekik a szükségeseket.

Aki Jézuskával él, annak szeretnie kell a Szűzanyát, szeretnie kell családját, teljesíteni kell kötelességeit és szeretetben kell együttélni felebarátaival. Erre is találsz kis példákat a könyvecskében. Amellett bejegyezheted a képekhez lelki-naplódat, helyet találsz benne, hogy naponként megjelöld, hogyan élted Jézuskával a napot. És végül megtaláld benne a legszükségesebb napi-, gyónási-, áldozási imát, szentéglátogatást is, így imakönyvet is pótol neked. Azért tedd el, használd, tanuld meg belőle Jézuskát mindig jobban és jobban.

Amit hinned és tudnod kell

CSAK EGY ISTEN VAN

Isten öröktől fogva van, örökké lesz, végtelenül okos, igazmondó, mindenható vagyis mindent megtehet, mindenkinél jobban szeret minket és nekünk is mindenkinél jobban kell szeretnünk Őt. De miért nem látjuk Őt?

Ugye látod jó szüleid arcát, hallod a hangját, megfoghatod a kezét, de azt, hogy ő jó, hogy ő szeret, hogy ő gondol rád, azt csak tudod, de a gondolatot, a jóságot, a szeretetet nem látod. Te is gondolhatsz valamit, amikor nem mondod ki, te is érzed szívedben a szeretetet, ha nem is látják rajtad. Ez azért van így, mert

az embernek lelke és teste van. A testet látjuk, halljuk, megfoghatjuk. Amit nem látunk, ami bennünk gondolkozik, szeret, jó vagy rossz akar lenni, az a lélek. A tested meghal, eltemetik, de a világ utolsó napján feltámad. A lelked nem hal meg, hanem a test halála után a jó Isten elé kerül, aki megítéli. A feltámadás után a lélek megint egyesül a testtel.

Isten csak lélek, teste nincs, azért nem láthatod meg a földön.

A jó Istennek vannak titkai is, amiket a leg-tudósabb ember sem tud megérteni, s amit nem is lehet megmagyarázni. Hogy lehet ez? Gyer-mekem, meg tudnád magyarázni az írást, olva-sást, meg a számolást két éves kis testvérkéd-nek? Ugye nem, mert neki nincs annyi esze mint neked. De neked sem tudná megmagya-rázni egy nagy fiú, például, aki gépekkel dol-gozik, hogy milyen az a gép, mert neked még nincs annyi eszed, mint neki, nem tudsz any-nyit mint ő. Hiába magyarázná, nem értenéd meg. A nagyfiú pedig nem tudja megérteni azt, amit egy híres nagy tudós, feltaláló magyaráz-na, mert annak sokkal nagyobb esze és tudása van mint neki. Épp így a legtudósabb ember sem tudhat megérteni mindent, amit a végtele-nül okos, mindentudó Isten tud. Egyik ilyen isteni titok, amit megérteni nem tudunk, az, hogy

egy Istenben három személy van: Atya, Fiú és Szentlélek.

Az ember nem lehet egy-szerre egy és egyszerre há-rom. De a jó Istennél min-den lehetséges, így lehet az is, hogy csak egy Is-ten van, mégis három sze-mély. Ezt lerajzolni nem lehet, mert Isten lélek és a lelket nem lehet leraj-zolni. Aminek nincs teste, azt „jelképben” rajzoljuk le. Pl. a szeretetet nem le-

het lerajzolni, csak jelképét: egy szívet. A Szentháromság rajzában az Atyának csak jelképe a jó Atya képe. A Fiúisten — mint később megmagyarázom — emberré lett és Őt emberi alakban lerajzolhatjuk. A Szentléleknek ismét csak jelképet rajzolhatunk. Jelképe a fehér galamb, mint ahogy a galamb száll, úgy száll reánk az Isten lelke.

Az Isten teremtett test nélküli lelkeket is, ezek az angyalok. Az angyalok közül voltak, akik fellázkodtak az Úristen ellen, ezek lettek az ördögök.

Az angyalok tiszta lelkek, jók és segítenek minket. Minden embernek, — neked is van egy külön őrzőangyalod. **Az ördögök gonoszok.** Az embert gyűlölik, rosszra csábítják, rosszat okoznak neki.

Isten nemcsak ezt a világot teremtette, amit földnek nevezünk, aminek egyszer vége lesz. Van egy láthatatlan világ is, amely örökké tart, a jó Isten az angyalokkal az örök szép, boldog Mennyszámban él, de azért jelen van mindenütt a földön is. Az ördögök a túlvilágban örökké szenvednek. **Az örök boldogság helye a Mennyszámba, az örök szenvedés helye a pokol.**

Amikor az ember meghal, a lelkét a jó Isten megítéli. Ha jó volt, lelke a Mennyszámba kerül és a világ végén oda kerül feltámadt teste is, ahol újra egyesül lelkével. Ha rossz volt, a

pokolba kerül és oda kerül majd feltámadt teste is.

Ki a jó s ki a rossz? Jó az, aki szereti Istent, megtartja parancsait s a jó Isten szeretetében hal meg. Rossz az, aki nem szereti Istent, megbántja Őt, nem tartja meg parancsait és mint az Isten ellensége hal meg.

Isten megbántása a bűn. Isten súlyos megbántását halálos bűnnek nevezzük, ha csak kisebb dologgal engedetlenkedünk a jó Istennek, az a bocsánatos bűn. Ez olyan mintha egy gyermek olyan rossz volna, hogy apját, anyját megölné vagy megszökne a szülői háztól. Ugye ez halálosan bántaná meg szüleit. Aki kis dologban nem fogad szót, vagy például durcásodik, az könnyen kap bocsánatot, mert hiszen nem tett nagy rosszat.

A jó szülő azonban a nagy rosszat is megbocsátja gyermekének, ha látja, hogy őszintén megbánta és meg akar javulni. Büntetést kap de aztán visszafogadja szeretetébe. A jó Isten is megbocsát minden bűnt, még a halálos bűnt is, ha az ember őszintén megbánja, jóváteszi, megjavul és a megjavult bűnös a Mennysországba juthat. A büntetést elviseli itt a földön vagy a túlvilágon a **tisztító tűzben, ahol szenvedni kell egy ideig** és utána a Mennysországba jut.

Ki tanít és ki segít téged otthon, hogy jó lehess? Ki ad meg neked mindent, ami kell? A jó szülő. Szüleid nélkül nem tudnál megélni te kis gyermek. Minden ember a jó Istennek kisgyermek, a felnőtt is, az öreg is, azért Isten

segítsége, kegyelme kell nekünk, hogy jók lehessünk.

Isten kegyelme szükséges, hogy jók legyünk és a Mennysországba jussunk. Isten kegyelmét és minden jót, egészséget, földi jókat, Istentől kell kérnünk és neki megköszönnünk. Ezt hiszünk, amikor imádkozunk.

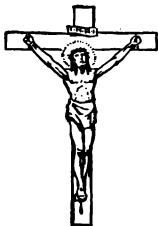
Isten jónak teremtette az embereket. De az első emberpár: Ádám és Éva vétkezett, a csábító ördögre hallgatott, fellázadt a jó Isten ellen. Ezzel nagy bűnt követett el, bűnük átszállt minden emberre és azóta is az emberek sokszor követnek el bűnt. Az első emberpár bűnét, amely mindnyájunkra átszállt, **eredendő bűnnek nevezzük.** Amikor az embert megkeresztelik, Isten ezt a bűnt eltörli. A megkeresztelt ember is vétkezik sajnós, így most is sok bűn van a világon. Az emberiség bűne olyan nagy, hogy azt az embereknek nem is lehetett volna jóvátenni. Mondok egy példát. Egy fiatalember annyi adósságot csinált, hogy amikor megjavul, akkor sem tudja kifizetni, mert nincs rá elég pénze. Az egész család összead, de ez mind nem elég ahhoz, hogy kifizesse az adósságot. Csak úgy lehet rajta segíteni, hogy akad egy jótevő, aki kifizeti helyette. Az emberiség bűne olyan nagy, hogy azt az emberek nem tudták volna jóvátenni. A bűnért büntetés jár, szenvedni kell a bűnért, de akármennyit szenvedtek volna, nem elég a bocsánathoz. A jó Isten megbántását csak a jó Isten szenvedése teheti jóvá. De Isten nem szenvedhet, mert hiszen ő a végtelen jóság, hatalom és Ő örökké és vég-

telenül boldog is. Azért a Második Isteni Személy, a Fiúisten végtelen szeretetében elhatározta, hogy emberré lesz és mint ember fog szenvedni értünk. Isten marad, de ember is lesz és mint Istenember, aki Isten is, annyit fog szenvedni, hogy jóvá tegye az emberek bűneit és a jók a Mennysországba jussanak.

A Fiúisten emberré lett. Ő az Úr Jézus, aki Isten is, ember is. Mint ember Betlehemben született, Szűz Mária volt az édesanyja, és nevelő atyja Szent József. Názáretben nevelkedett, harmincéves korában elkezdett tanítani, jót tenni, betegeket gyógyított és csodákat tett. Azután engedte, hogy a gonoszok elfogják, megkínózzák, keresztre feszítsék, meghalt a keresztfán és ezzel

Jézus Kereszthalálával megváltott minket bűneinktől. Ezért nevezzük őt Megváltónknak. Jézus feltámadt, visszatért a Mennybe és megnyitotta nekünk a Mennysországot. Most már a jók a Mennysországba juthatnak, amit úgy mondanak, hogy **üdvözülnek**. De a rosszak, akiknek mégsem kell a jó Isten, azok a pokolba jutnak vagyis **elkárhoznak**.

Akik az Úr Jézusban hisznek és megkeresztelkednek, azok a keresztények. Te is keresztény vagy.

A jó Jézus istenségével és emberségével, lelkével és testével

a Mennyországban van. De itt hagyott a földön egy helyettest, aki megmagyarázza nekünk, hogy mit kell hinnünk, hogy mit kell tennünk. Az Úr Jézus földi helyettese a római pápa, aki a mi földi jó atyánk. Minden keresztény élő és meghalt, aki jó atyjának fogadja el a római Pápát, mint Krisztus helyettesét, az családtag az Úr Jézus földi nagy családjában, amelynek neve **az Anyaszentegyház**, és feje Jézus földi helytartója a Pápa.

Te is tagja vagy a nagy családnak és ezért a nevéd **római katolikus**.

Mindezeket tudnod és hinned kell, amikor első áldozáshoz járulsz. Éspedig olyan erősen kell hinned, hogy akármilyen mást mondjanak neked, nem szabad ettől a szent hittől elszakadnod. Sok-sok keresztény, köztük kisgyermek is, a pogányok keresztényüldözése idejében, inkább kint szenvedett és meghalt, semhogy elhagyta volna hitét. Ha jönne hozzád egy gazdag ember és azt mondaná, tagadd meg édesanyádat, fordulj el tőle, hagyd ott, majd ő gondoskodik rólad gazdagságban, jómódban, de anyád ellenségévé kell lenned, mert ha nem teszed, otthon éhezni, szenvedni fogsz, bele is halsz; tudom, hogy akkor te édesanyádba kapaszkodnál és azt mondanád: „inkább meghalok, de nem bántom, nem hagyom el anyámat.” Keresztény katolikus gyermek, így kell kitartanod hited mellett, Isten és az Anyaszentegyház mellett. Inkább meghalsz, semhogy elszakadj tőle.

AZ OLTÁRISZENTSÉG

Mikor én kisgyermek voltam mint ti és a bibliában tanultam Jézuskáról, így sóhajtottam:

— Oh, miért nem éltem én is akkoriban, miért nem voltam názáreti gyermek, akkor mindennap elmehettem volna Jézuskához, legalább egy kis időre és minden nap egy kicsit vele lehettem volna!

Azután megtanítottak rá, hogy nemcsak én, hanem sokan gondoljuk ezt és a jó Jézuska míg a földön élt, tudta is, hogy így lesz. A sok milliónyi ember, aki évezredekken át élni fog és szereti Őt, panaszkodhatna, hogy miért ment vissza az Úr Jézus mint Istenember a Mennyországba, miért nincs most köztünk úgy mint akkor volt, amikor a földön élt? Miért nem mehettünk hozzá úgy mint azok, akik akkor régen éltek és minden örömmel, bajukkal, kérésükkel hozzá mehettek. A jó Jézus szerető Szíve tudta ezt, nem akarta, hogy mi panaszkodhassunk és ezért egy nagy csodát tett, hogy elrejtőzve közöttünk maradjon a földön úgy is mint Istenember és mindnyájan hozzá mehesünk. Mi ez a nagy csoda, hol van elrejtőzve az édes Jézus ma is?

Ez a nagy csoda az Oltáriszentség. A jó Jézus kínszenvedése és halála előtti estén összegyűjtötte a legjobb barátait, a tizenkét apostolt az utolsó vacsoránál. Ekkor megígérte, hogy elrejtőzve mindig közöttünk ma-

rad, és isteni hatalmával, amellyel mindent megtehet, a legnagyobb csodát is,

átváltoztatta a kenyeret Szent Testévé és a bort Szent Vérévé.

Az átváltozott kenyér éppúgy, mint az átváltoztatott bor, akkor már maga az Úr Jézus volt Istenségével és emberségével. Testi szemünkkel nem láthatjuk benne az Úr Jézust, a nagy csodát megmagyarázni jobban nem lehet, mert ez is olyan titok, amit hiszünk és tudunk, ha nem is értjük meg a mi emberi eszünkkel.

Példát mondok rá: Egy édesanya halálos ágyán búcsúzkodik gyermekeitől. A gyermekek könyörögnek, hogy maradjon velük, de az édesanya így szól: „Isten akarata, hogy testem meghaljon, de lelkem veletek marad.” A legkisebb gyermek sírva kéri: Édesanyám, de mi egészen úgy, ahogy most vagy, szeretnénk téged megtalálni. Ő változzál át legalább egy virágszállá, ami el nem hervad és akkor azt szívünkre szoríthatjuk, tudjuk, hogy az te vagy. A jó anya szomorúan felelt: Ó gyermekem, szívesen megtenném, ha tehetném, de hát ilyen csodát ember nem tehet meg.”

Amit ember nem tehet meg, azt a mindenható Isten megteheti. És meg is tette, átváltozott kenyérré, hogy ne csak megtaláljuk őt, hanem magunkhoz is vehessük s így egészen egyesüljünk vele. Ez az átváltozott kenyér maga az Úr Jézus, az Oltáriszentség. Az utolsó vacsorán az Úr Jézus hatalmat adott apostolainak és utódainak, minden felszentelt katolikus papnak, hogy a szentmisében mindenkoron, amíg a vi-

lág fennáll, az ostya alakú kis kovásztalan kenyeret és a kehelyben a bort átváltoztassák az Ő szent Testévé, Vérévé. A szentmisében átváltoztatott kis kerek ostya maga az Úr Jézus testével — lelkével — istenségével — emberségével úgy, ahogy a földön mint Jézuska élt Názáretben és mint Megváltó meghalt a kereszten.

Az átváltozott szentostya az Oltáriszentség, ezért előtte letérdelünk, Hozzá imádkozunk, mert az Oltáriszentség maga az Édes Jézus. És amikor a Szentostyát a tisztelendő úr odanyújtja neked és te magadhoz veszed, akkor maga az édes Jé-

zus tér be hozzád, egyesülsz vele jobban, mintha csak megölelné.

Ez a szentáldozás. Szentáldozáskor az Úr Jézus Istenségével és emberségével nálad marad egy ideig. De az isteni kegyelem veled marad azután is mindaddig, amíg el nem követsz súlyos bűnt. És mindaddig naponként újra és újra kész eljönni hozzád, hogy minden nap egy ideig egészen vele lehess, mintha názáreti kisgyermek volnál, aki mindennap meglátogatja Jézuskát és összeölelkezik vele. Sőt még jobban együtt vagytok Jézuskával, mert nemcsak összeölelkeztek, hanem egészen egyesültök vele a szentáldozásban.

Mit kell tehát tudnod, mikor áldozásra készülsz?

A szentostya maga az Édes Jézus. A templomban mindig megtalálod az oltárszekrényben, ezt jelenti az oltár mellett égő örökmécses. Amikor az oltár mellett imádkozol, az Oltáriszentségben magával az Úr Jézussal beszélsz. **Ezért látogasd meg a templomban gyakran Jézusodat!**

A szentgyónás.

Amikor Jézuska a földön járt köztünk, akkor a nagy bűnösök hozzá mentek bocsánatot kérni. Az édes Jézus mielőtt visszament a Mennyországba, hatalmat adott a felszentelt papoknak, hogy Őt helyettesítsék, az Ő nevében hallgassák meg a bűnös vallomását és ha a bűnös őszintén mindent megmond és megbán és megígéri: hogy megjavul, akkor bocsássák meg neki bűneit, az Ő nevében töröljék el lelkéből egészen a bűnt. Ez a szentgyónás. Amikor a gyóntatószékben látod a tisztelendő urat, akkor arra kell gondolnod, hogy ott nem a Jézuska ül. Mit kell hát tenned?

Mielőtt gyónni mész, kérd a jó Istent, hogy segítsen, szálljon le rád a Szentlélek Isten. Azután elgondolod, hogy milyen bűneid vannak a Lelkitükör (28. old.) szerint.

Ha átgondoltad, térdelj le, bánd meg nagyon, mert minden bűnnel tövist szúrtál a jó Jézuska Szívébe, ami neki nagyon fáj. Igérd meg, megjavulsz és ezzel kihúzod szívéből a töviseket. Aztán térdelj le a gyóntatószékbe, mondd el mindent őszintén a tisztelendő úrnak, ő szere-

tettel vár, mint maga az Úr Jézus, titokban tartja, amit mondasz. Inkább meghalna, semhogy egy szót is elmondjon belőle. Amikor a gyónás után keresztet vet rád a pap, akkor **feloldoz bűneidtől**, lelked hótiszta marad,

viSSzakapod a szép kegyelemruhát. Ezt gyónás után köszönd meg Jézuskának és mond el az imát, amit a pap bácsi feladott.

Még azt is kell tudnod, hogy tiszteletből az Oltáriszentség iránt **addig, amíg áldozol, nem szabad sem enned, sem innod.**

Szentgyónás után mindennap áldozhatsz mindaddig, amíg halálos bűnt el nem követsz. Akkor is áldozhatsz, ha közben nem áldoztál, Például vasárnap áldoztál, de utána pár napig nem, mert szüleid nem engedtek el vagy beteg voltál. Utána, amikor megint elmehetsz templomba, ismét áldozhatsz gyónás nélkül, ha nincs súlyos bűnöd, de ha súlyos bűnöd volna, akkor újra gyónnod kell.

Mit várunk el tőled?

Amikor első áldozó voltál, ünnepélyes és boldog nap volt az, de nem a legboldogabb! Mert minél többször áldozol, annál jobban ismered meg a Jézuskát, annál jobban szereted Őt, annál boldogabb leszel. A többi áldozás már nem lesz ünnepélyes, de viszont mindig boldogabb. Mondok rá egy példát.

Egy kisgyermek nem ismerte jó édesapját, mert még egész kicsi volt, mikor édesapját erőszakkal elvitték a borzalmas háborúba és az-

után fogságba esett. A gyermek epedve várta, hogy édesapja megjöjjön és vele találkozzék, először megölelje. Azután megjött a boldog híradás, hogy az apa hazajön. Erre a napra feldiszítették a lakást, pompás ebédet készítettek, a gyermeket ünneplőbe öltöztették. Az apa megjött és boldogan ölelkeztek össze apa és gyermeke. Ünnepeyes és boldog nap volt ez, de mégsem a legboldogabb, mert hiszen a gyermek még alig ismerte apját. De attól kezdve, hogy most már vele élt, vele tanult, vele játszott, vele dolgozott, mindig jobban és jobban ismerte meg és szerette édesapját, mindig boldogabb volt, hogy apjával lehetett, bár a többi napok már nem voltak ünnepeyesek. Így van ez a szentáldozással is. Az első áldozás az első találkozás a Jézuskával, ünnepeyes és boldog, de csak most kezded megismerni a Jézuskát. Minél többször méysz majd áldozni, annál jobban szereted Őt, annál több boldogságot nyújt majd teneked.

Gyermekeim, a boldogságot nem lehet mindig érezni! Például az a gyermek, akinek apja hazajött, nem érzi minden nap, hogy ő milyen boldog, sőt talán, amikor játék helyett apja mellett kell ülni és tanulni vagy dolgozni, nem örül neki, kedvetlen, mert szeretne játszani. De ha rágondol, milyen jó, hogy neki apja van, és az apja vele van, akkor tudja ha nem is érzi, hogy milyen nagy boldogság. Nem is hagyná el jó apját a világért sem. A szentáldozásban sem érzed mindig a boldogságot, talán álmos vagy, éhes vagy, fáradt vagy, el-

szórakozol, a játékra gondolsz vagy talán az ördög az, aki elveszi a kedvedet. Akkor ne gondold azt: „én most nem megyek áldozni, mert nekem az nem boldogság”, hanem gondold ezt: „Jézuska, én nem érzem most a boldogságot, nincs is kedvem áldozni, de mégis elmegyek Hozzád, mert tudom, hogy a legnagyobb jó az, hogy ha hozzám jössz és én veled lehetek. Te örülsz nekem, ha én most nem is tudok örülni. A kérésemet is, pedig olyan sok van — akkor hallgatod meg legjobban, amikor velem vagy és ugye fájna Neked, ha engem nem találnál az áldozók között?” Tehát menj áldozni gyakran, ha lehet, minden nap.

Az első tehát, amit elvárunk tőled, hogy gyakori áldozó légy! Ha názáreti gyermek volnál és elmehetnél a Jézuskához, mit csinálnál? Megnéznéd magad, tiszta vagy-e. A foltot a ruhádról eltüntetnéd, azután szeretettel gondolnál a Jézuskára útközben, amíg Hozzá mész. Amikor nála vagy, felhasználnád az alkalmat és mindent elmondanál Neki. Elmesélnéd az örömeidet és elpnaaszolnád a bánataidat, elmondanád a kéréseidet. Nemcsak a tiedet, hanem a szüleid és családod kéréseit is, azután megköszönéd Jézuskának, hogy Vele lehettél és otthon jó volnál, hogy a Jézuska méltó kis barátja lehess. Így kell tenned szentáldozáskor is. Először bánd meg bűneidet, gondolj szeretettel a Jézuskára és imádkozva készülj elé. Szentáldozás után bizalmasan beszéljess Jézuskával, mondj el neki mindent, köszönd meg, hogy hozzád jött, add elő kéréseidet. Otthon légy

egész nap jó, mert hiszen te a Jézuska kis barátja vagy, akivel együtt voltál. Ez a buzgó szentáldozás.

Szentáldozásod legyen mindig buzgó!

· Megint mondok egy példát. Egy tanítóbácsi egyszer azt mondta nekem az egyik gyermekről, hogy rossz, piszkos, rendetlen és hozzátette: „no milyen szülei lehetnek neki!” Pedig én ismertem a szüleit, bizony nagyon derék, jó emberek voltak, ők busúltak legjobban, hogy olyan rossz fiuk van, aki szégyent hoz reájuk. Látod, az a gyermek, aki áldozni jár, de nem látszik meg rajta, hogy jó otthon, az iskolában, mindenhol, **az szégyent hoz a Jézuskáral** Mert a vallástalan emberek majd azt mondják róla: „lám a szentáldozás nem használ.” De, ha mindenki látja rajtad, hogy mióta áldozol, jobb lettél, akkor dicsőséget hozol a Jézuskára. Akkor még a vallástalan emberek is azt mondják majd: „az áldozás mégiscsak nagy és szent dolog lehet, mert annyira meglátszik az áldozni járó, megjavult gyermekén!”

Elvárjuk tőled, hogy jobb légy, meglássa rajtad mindenki, hogy jobb vagy, mióta áldozol!

Mégegy példa: Egy kórházban két öregember feküdt halálos ágyán. Az egyik akkor is szitkozódott, káromkodott, úgy hogy a többiek borzadva hallgattak. A másik szenvedései között is békésen, türelmesen feküdt és mosolygott, mintha valami nagyon szépet látna. Az ápolónővér megkérdezte „bácsi, mit lát, hogy mosolyog?” A haldokló azt felelte: „A kis Jézust látom úgy, ahogy gyermekkoromban el-

képzelttem. Égő gyertyával jön felém és azt mondja: Ez a gyertya az én elsőáldozási gyertyám. Mindig égett a gyertya fenn az égben, ha nem is láttam s most ennek a gyertyának fényénél vezet át engem a halál sötét óráján a szép Mennysorság felé." Igen, ennek az embernek a gyertyája égett, mert az első áldozástól kezdve hűségesen kitartott az édes Jézus mellett. Gyakran áldozott, megtartotta mindazt a jót, amit első áldozásakor ígért élete végéig. De a másik haldoklóhoz nem ment el az édes Jézus... Az sötétségben maradt, mert rég kialudt az elsőáldozási gyertyája. Felserdülve rossz útra tért, hitetlen lett, elhagyta a gyóntást, áldozást és most sötétségben várja a halál óráját és az ítéletet.

A te elsőáldozási gyertyád mindig égjen a Mennysorságban! Ne csak gyermekkorodban, de ha majd felnősz, akkor is. Tartsd meg híven, amit most ígérsz. Bárhogy csábitanak hitetlenségre, rosszra, neked ki kell tartanod a jóban mindhalálig, hogy majd egykor halálod óráján elsőáldozásod gyertyája ragyogó fényében jöjjön érted a Jézuska és elvezessen a Mennysorságba.

És végül még egyet. Az a kisgyermek, kinek apukája hazajött a fogságból, nem tudta mindig, hogyan keresse édesapja kedvét, örömét. Édesanyja ölbévve így szólt hozzá: „Kisszívem, kérdezz meg mindig engem, hiszen én jobban ismerem apukát mint te. Majd én tanítalak, segítek, hogy jó apádnak mindig kedvében járj. És kérjed a nagy testvéredet is, aki

már szintén régen ismeri apát."

A mi Égi Édesanyánk Szűz Mária. Szeresd nagyon a Szűzanyát, hisz neki köszönheted, hogy Jézuskának testvérkéje vagy, mert közös anyátok van. Szűz Mária anyja Jézuskának és neked is. Kapaszkodj a Szűzanya kezébe,

vidd el neki a kert és rét virágait és lelked erényvirágait. Őt kérd, segítsen, hogy Jézuskának mindig kedvében járj. Ő vezessen téged a gyakori buzgó szentáldozáshoz. És kérd segítségét a nagy testvérednek is, aki jobban ismeri Jézuskát, mint te. Ez a nagy testvéred az Órangyalod. És az Isten szentjei, főképen Szent József és védszented, őket is buzgón tiszteld és imádkozz hozzájuk.

Elvárjuk tőled gyakran áldozó, hogy ezentúl jobban, nagyon-nagyon szeresd a Szűzanyát és többször, buzgóbban kérd őrangyalod segítségét.

ENGESZTELÉS, APOSTOLKODÁS

Ha názáreti gyermek volnál s elmenve Jézuskához nem találnád, csak hallanád, hogy valahol sír és azután összeesebezve megtalálnád egy tövises bokorban, mit csinálnál? Ó biztosan odaszaladnál, kiemelnéd a tövisek közül, kihúznád kezéből, lábából, arcából a töviseket, gyógyíthatnád, vigasztalnád. És ha azt pana-

szólná a Jézuska, hogy a rossz gyerekek lök-
ték Őt tövisek közé, mit csinálnál? Bizonyára
amid van, virág, sütemény, játék, odaadnád
neki, hogy megvigasztald, kiengeszteld a rossz
gyerekek helyett. Látod, ezt most is megtehe-
ted. Minden bűn tövis az édes Jézus Szívében.

Te soha-soha ne szurj tövist bűneiddel Jé-
zuska Szívébe!

Sőt inkább vigasztald, engeszteld Jézuskát a
rosszak helyett is. Jótetteket, erényeket ajánj
fel a Jézuskának vigasztalásul és imádkozz a
bűnösök megtéréséért, hogy ne fájjon Jézuska
Szíve.

Te légy a Jézuska vigasztalója, engesztelője.
Igyekezz másokat is Jézuskához közelebb ve-
zetni, főleg családod tagjait. Beszélj rá, kérdd
őket, hogy ők is veled áldozzanak sokszor.
Adj példát rá a te gyakori áldozásoddal.

EGY NAP JÉZUSKÁVAL

Pajtikám, reggel korán kelj fel, mondd el az
imádat és siess szentáldozáshoz, Jézuskát ne
várasd! — Ha áldozni nem mehetnél, otthon
térdelj le — lelkiáldozást e könyvből mondd el
Jézust kérve: „addig is, míg áldozhatok, a lel-
kembe térj be — kegyelmeddel, áldásoddal
velem együtt élve!”

Napközben is küldd szívedet gyakran a
templomba — otthon légy jó és szorgalmas, ne
hallgass a rosszra! — Ha teheted kis időre a
templomba térj be, — látogasd meg a Jézus-
kát, engesztelve, kérve. — Beszélgessél úgy el

vele, ahogy itt találok — kis könyvben s ez lesz napi szentségimádásod.

Ne felejtse el a szeretetet! Példát mondok róla: — Templomba járt, ministrált is naponként a Jóska. — Viselte a Szent Szív jelvényt — buzgólkodott szépen — ahogy arra kioktatták a szívgárda gyűlésén. — Azt hitte, hogy Jézuskának ő már nagyon kedves — s e hitében imádkozott eképp az Istenhez: — „Jézus Neked adom szívem, ó, fogadd el tőlem — buzgólkodtam, érdemeimet is szereztem bőven.” — Ámde mit lát?! Látja szívét, ahogyan felnyújtja — érte is nyúl nagykegyesen a szép kis Jézuska. — De a szíve, kis piros szív mindig csak lepottyán. — Ó, Jézuska, miért van ez, hisz szép szívet hoztam?” — Odasúgja az Őrangyal: „Hol az aranytálca? — Azon kell szíved nyújtani, Jézuska így várja!” — „Jaj nincs nekem aranytálcam, honnan is szerezem?” — „Aranytálca, jól jegyezd meg, a jószág, szeretet! — Te veszekszel testvéreddel, a szegényt nem látod — csúfolódsz, megsértődöl, szívedben még látok — sok hibát a szeretetben! Aranytálcad nincsen — Jézuskának nincs öröme szeretetlen szívben.” Bűnbánatnak a könnyeit elsírta most Jóska — szeretetét ettől kezdve buzgón gyakorolta. — Legközelebb a szívét már aranytálcán hozta — Jézuska így elfogadta s magánál tartotta.

Szeretetben és munkában töltsd el napod pajti — ne felejtse el a nap végén buzgón hálát adni. — Esti imát térdén végezd küldd el szíved újra — a templomnak oltárához, ott várja

Jézuska. Kérd Szűzanyát, legyen veled, szentolvasót fogja kezed. Úgy fekjüdj le, úgy pihenj el — jószándékkal, hogy majd reggel, hogy áldozhass korán kelj fel — Szíved Jézusnak add át — s nyugodt lesz az éjszakád.

REGGELI IMA

Én Istenem, hön imádlak: édes Jézusom szeretlek.

Jézus Szíve Tied vagyok, mindent Neked szentelek.

Minden tettem, minden percem följánlom Tenéked.

Kárpótlásul, hogy oly sokan megbántanak ma Téged.

Jézus Szíve Te segíts ma, add ígért kegyelmeid.

Áldd meg — kérlek — családunkat, zárd Szívedbe szíveik!

Áldd hazánkat, Egyházunkat, a világot s békét adj!

Szűz Mária, vigyázz reám: Órangyalom, el ne hagyj!

ESTI IMA

Én Istenem, hön imádlak, édes Jézus szeretlek. Hálát adok a napomért, kérlek, áldd meg éjemet.

Szívből bánom bűneimet, mert Szívedet sebeztem;

Igérem, hogy jobb leszek majd, kérlek bocsáss meg nekem!

Szent Szívednek adom magam, az éj legyen a Tied,

Szüleimet, családunkat áldja, óvja szent Szíved!

Üdvözítsd a meghaltakat, bűnösöknek kegyelmezz!

Szűz Mária, Te légy Anyám, Órangyalom védelmezz!

IMA GYÓNÁS ELŐTT ÉS UTÁN

I.

Bűnbánattal és szégyenkezve jövök Hozzád jó Jézuska — amióta gyónni voltam, szíved megsebeztem újra. — Látom szíveden a sebet, amit az én bűnöm tépett — azért bánom, minden bűnöm, ó bocsásd meg szépen kérlek! — Szentlélek, adj fényt lelkemnek, hogy bűbűneim megismerjem — hogy őszintén meg is gyónjam, szívem töltse el kegyelem. — Jó Szűzanya és Órangyal, kísérj a gyóntatószékbe — édes Jézus a Szent Véred mossa szívem hófehérre. — Megígérem, megjavulok, jobban küzdök a bűn ellen, — jóságos Mennyei Atyám, fogadj újra vissza engem. Amen. (Itt vizsgálj meg lelkiismeretedet.

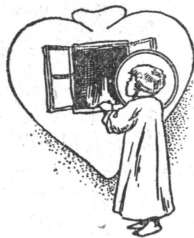

II.

Szívem, lelkem újra tiszta, nincs rajta már a bűn súlya. — Lemosta Megváltónk vére, hála Neked jó Jézuska! — Megint jó gyermeked vagyok, a sátántól nem kell félnem. — Úgy örülök és örvendeznek angyalaim is az égben. — Édes Jézuska köszönöm, kérek szépen maradj velem — ó, ne engedd, hogy a vétek Tőled elszakítson engem. — Szentlélek add szent kegyelmed, hogy ki tartsak most a jóban, — hogy szeressem Jézus Szívét mától kezdve mindig jobban. — Jó Szűzanya vigyázz reám, hogy a szívem szép maradjon, — bűn ellen a küzdelemben, segíts engem Őrangyalom. Amen.

SZENTÁLDOZÁS ELŐTT

(Gondold át, nincs-e súlyos bűnöd? Ha nincs, menj nyugodtan áldozni, a bocsánatos bűnt elég ha megbánod.)

Édes Jézus, Szentostyában hiszem, hogy Te vagy jelen — az oltárnál felém nézel, keresel és vársz engem. — Sietek is Hozzád Jézus, a szívemet kitárom, gyere hozzám kegyelmeddel jó Jézuska, Királyom! — Imádlak és úgy szeretlek, szívemet Neked adom

— ó, ha bűnt látsz a lelkemben, sajnálom, bánom nagyon. — Mert a bűnöm fáj Szívednek, azért bánom, Jézuska — ígérem, hogy megjavulok, ma is jobb leszek újra. — Jöjj hát hozzám, édes Jézus, szívem legyen lakhelyed — neked adom a szívemet, s add nekem a Szívedet! — (Ha nem mehetsz áldozni, így folytatd.) Így várlak én, de Te látod áldozni nem mehetek, — jöjj legalább a szívembe láthatatlan, lelkileg. — Jöjj hozzám kegyelmeiddel és segíts, hogy jó legyek. — Áldj meg engem, szüleimet s minden szeretteimet. — Az oltárhoz küldöm szívem, szeretetem benne ég — Szentségnél a kicsi szívem legyen ma az örökmécs. Amen.

SZENTÁLDOZÁS UTÁN

(Ha valóban áldoztál.) Édes Jézus itt vagy nálam, Te jóságos Istenem, — hiszek Benned, hõn imádlak, Tied a szeretetem. — Ami jó van a szívemben azt most mind Neked adom, — ami rossz van a szívemben, Érted megbánom nagyon. — Megígérem, hogy jó leszek, kegyelmeddel segíts meg, — tartsd meg bennem mindig tiszta és szeretõ jó szívet. — Áldd meg egész családukat, küldj most is haza velem — sok-sok áldást és kegyelmet, Szent Szíved velünk legyen. — Neked adom a szívemet s add Te nekem Szívedet, — felajánlom magam Néked, mint Jézus Szíve gyermeket, — Szûz Mária, Órangyalom kíséretetek utamon, — segítsetek,

hogy Jézuskát szeressem mindig nagyon.
Amen.

KÉPES LELKITUKOR

(Tízparancs.) **Első** parancs **hit**, imádás: kereszt jelképben — a hit ellen nem vétettél, imádkoztál szépen? — **A második**: Isten neve, nézz Jézus arcára — hamis eskü, káromkodás, ami Őt gyalázza. — **A harmadik a vasárnap**, ahogy kell, megülted? — Ott voltál a teljes misén vasárnap és ünnepnap? — **A negyedik szülőkről** szól, voltál engedetlen? — Nem bántottad-e meg őket szóval, avagy tettben? — **Az ötödik szeretetre** tanít gyermek téged — veszekedés, verekedés, haragtartás vétek! — **A hatodik**: a tisztaság; ami szemérmetlen — gondolat, szó, tett, olvasmány, nem vétettél ebben? — **A hetedik a becsület**, nem csaltál, nem loptál? — **A nyolcadik**: vigyázz arra, másokról mit mondtál? — árulkodás és **megszólás, rágalom** nagy vétek — mindegyik egy szúrós tövis Jézus Szent Szívének. — **Kilencedik és tizedik** neked megvan abban, amit mondtunk a hatodik, s hetedik parancsban. (Ötparancs.) **Az első** és a **második** a köteles ünnep — éppen olyan mint vasárnap, éppen úgy megülted? — **A harmadik**: nem ettél húst böjti napon akarva? **Negyedik**: gyónás — áldozás húsvéti időszakban. — **Az ötödik** böjti időben nyilvános mulatság. (Egyéb bűnök.) A többi bűn főbűn törzsén kisarjadzó több ág. — Nem voltál-e kevély, hiú, torkos, fősvény, lusta? — avagy

kárörvendő, irigy s milyen volt a munka? —
Kötelességmulasztással Isten ellen vétesz! —
Ezenkívül tettél rosszat? s most mégegyet kér-
dek: Az utolsó szentgyónásod és szentáldozá-
sod — jók voltak-e? Szentségtörés szörnyű
nagy bűn, nagyon meg kell bánnod!

BESZÉLGETÉS JÉZUSKÁVAL

(Amikor templomba mész, szíved szerint be-
szélgess a Jézuskával és amelletts mondd el ezt
a szentséglátogatást is a könyvecskéből. Közös
szentségimádásra is használhatjátok, ilyenkor
az előimádkozó — vagy több előimádkozó vál-
togatva mondja a zárójel nélküli részeket, a
zárójelbe tetteket pedig közösen mondjátok. Ha
egyedül végzed, a zárójelbe tett részek elma-
radhatnak. A vastag betűs rész lelkiáldozás,
ezt a részt mondd el minden reggel a reggeli
ima után olyankor, ha nem mehetsz áldozni.)

Jézuska, eljöttem Hozzád, íme itt vagyok,
úgy-e örülsz nekem? Mert látod jó Jézuska, el-
sősorban azért jöttem, hogy ne légy egyedül,
hogy örömet szerezzek Neked és engesztelje-
lek mindazért, ami fáj Szent Szívednek. Úgy-e
Jézuska, Neked Názáretben is fáj, amikor kis-
gyermek voltál, ha pajtásaid magadra hagytak?
És örültél, ha akkor Hozzád jött egy jó gyer-
mek, hogy ne légy egyedül. Milyen sok ember
él a világon és a mi községünkben is és mégis
milyen kevesen térdelnek oltárod előtt! Milyen
sokszor és sokáig vagy elhagyatva! Azért jöt-

tem el én, hogy Veled legyek és mikor majd haza kell mennem, itthagynom oltárodnál szívemet, hogy örökmécseddel együtt ott égjen benne Neked az én szeretetem. (Jézuska itt vagyok, Jézuska szeretlek — szívemben örökmécs lángja a szeretet. — Nem hagylak egyedül, íme veled vagyok — akkor is, amikor sok ember elhagyott. — Kis szívem itt marad Nálad az oltáron — hogy egész nap — éjjel csak téged imádjon.)

Jó Jézuska én tudom, Neked nem csak az fáj, hogy magadra hagynak, de még sokkal jobban fáj, hogy megbántanak. Sokan nem hisznek Benned, sohasem jönnek Hozzád, káromolnak, csúnya bűnöket követnek el. Mindezt tövise a Te Szentséges Szívednek és én most szeretném ezeket a töviseket kihúzni: Azzal, hogy itt térdelék, elmondom Neked, hogy én hiszek Benned, szeretlek, engesztellek mások helyett, imádkozom mások helyett. Főképpen engesztellek és imádkozom azok helyett, kik az én családomban bántanak meg Téged. (Nevezd meg őket; ha közösen imádkoztok, egy kis csönd és csak gondolatban nevezzétek meg, azután közösen: E földön a hitetlenség, káromlás és minden vétek szúró tövis, fájó tövis Jézus drága Szent Szívének. — Hogy e sok tövist kihuzzam, imádkozom térdenállva, — engesztellek mindenkiért, aki a Jó Istent bántja. — Édes Jézus hiszek Benned — Szent Szív imádlak, szeretlek. Jézus Szíve ének.)

Jézuska azért is jöttem Hozzád, hogy úgy mint kistestvér a nagytestvérnek, elmondjak

Neked mindent: az örömet, a bánatomat, kiöntsem Neked gyermekszívemet. Elmondom Jézuska, hogy milyen örömért (mondd el saját szavaiddal, pld. hogy jó voltál, jól feleltél, ajándékot kaptál, stb). Ha közösen mondjátok, akkor itt is kis szünet és nem hangosan, gondolatban mondjátok el.) Édes Jézuska köszönöm szépen mindazt az örömet. De látod, bánat is ért, azt is elpanaszolom.

(Mondd el saját szavaiddal, ha nem sikerült valami, ha fájt valami, ha le kellett mondani valamiről és a családi bajokat.) Jó Jézuska, én nem zúgolódom, mert tudom, hogy a szenvedést a jó Isten adja, lelkünk javára válik. De mégis kérlek szépen, segíts ezeken a bajainkon, vigasztald meg jó szüleimet és vigasztalj meg engem. Legjobban mégis az fáj, hogy megbántottalak Téged; én, aki szeretlek, okoztam fájdalmat Szent Szívednek. (Mondd el őszintén, mivel bántottad meg Jézuskát. Ha közösen végzitek, csak gondolatban, nem hangosan.) Jó Jézuska, bocsáss meg nekem, igazán szívből bánom, nemcsak azért, mert megbüntetsz érte, hanem sokkal inkább azért, mert látom Szent Szíveden a sebet, amit az én bűnöm szúrt bele. Igérem, hogy többé nem teszem és

X PARANCS

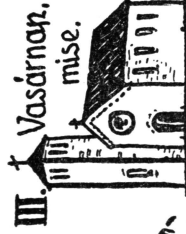
I. Hít, imádság,

II. Káromkodás, esküdözés.

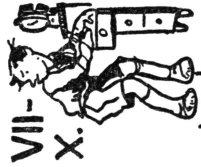
V. Harag, ve-
szekedés, verekedés!

III. Vasárnap, mise.

IX. Tisz-
taság ellen gondo-
lat, alvás, beszéd, tett!

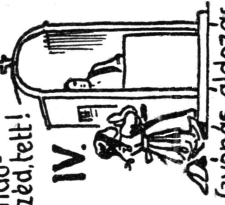
X. Lopás, csalás!

IV. Szülők!

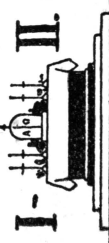
VIII. Hazugság, megszólás, rágalom!

IV. Gyónás, áldozás

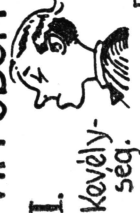

V. Tiltott időben mulatság

I- II. Ünnepek, mise!

VII FŐBÜN

I. Kevély-
ség.

II. Fösvénység.

III. Bujaság.

IV. Irigység. Harag.

V. Tiltott időben mulatság

VI. Torkosság, mérték-
telenség.

VII. Lustaság.

Es mire emlékszel még?

Szentségtörés!

nagyon szépen kérem, bocsáss meg és segíts hogy máskor legyőzzem a kísértéseket és ne bántsalak meg Téged. (Jézuska elmondom Neked örömöm és bánatom. Az örömet, amit adtál, meg is köszönöm nagyon. — Bánatomban vigaszt kérek, szüleimnek és nekem — segíts minket jó Jézuska, hogy több bánat ne legyen. — Mégis legjobban azt bánom, hogy vétettem ellened. — A bűnömmel megsebeztem szerető Szent Szívedet. Ó, bocsáss meg kérlek szépen, megígérem, jó leszek — segíts hozzá s fogadd el az engesztelő éneket. Jézus Szíve ének.)

Jézuska, tudom, hogy Neked mindent őszintén elmondhatok, a kérésemet is és Te meghallgatod, ha az az Isten akarata. Bízom Benned és bizalommal mondom el Neked kérésemet. (Saját szavaiddal mondd el mindazt, amit szeretnél, amit kérsz magadnak, szüleidnek, testvéreidnek, hozzátartozóidnak.)

Jó Jézuska kérlek szépen azokért is, akik idegenek nekem, de szintén a Te gyermekeid. Kérlek szépen, térítsd meg a bűnösöket, pogányokat, másvallásúakat, gyógyítsd meg a betegeket, segítsd a szenvedőket. Imádkozom azokért és azok helyett, akik nem tudnak vagy nem akarnak templomba jönni. Könyörgöm Hozzád, a mi nagy családunkért, az Anyaszentegyházért, a Szentatyánkért és a papokért. Mentsd meg Egyházadat minden veszedelemtől, telje-

sítsd a pápa szándékait, vidd győzelemre Egyházad szent ügyeit. Kérlek szépen, segítsd meg hazánkat, ments meg minket minden nyomorúságtól, add, hogy boldog és vallásos legyen a magyar nép, áldd meg előljáróinkat! Áldd meg az egész világot, adj szeretetet a gyűlölködés helyett, adj békét, hogy ne legyen többé háború. Áldj meg minden embert, a megholt híveknek adj örök nyugodalmat. (Mondj egy Miatyánkot elhunyt hozzátartozóidért.) Édes Jézus figyelj rám és hallgasd meg kérésemet. (Édes Jézus kérlek szépen, — hallgasd meg sok kérésem. — Belátsz szívem rejtekébe — tudod, mi az, amit kérne. — Áldd meg a jó szüleimet, testvéreim, a családot — térítsd meg a bűnösöket, jöjjön el a Te országod. — Áldd meg a Te Egyházadat, a hazát, egész világot — és az elhunyt testvéreknek, ó add meg a Mennyei országod. — Édes Jézus, figyelj most rám és hallgass meg kérlek szépen — jóságodért a szívemet Neked adom, Nálad hagyom. — Ének: Jézuska, Jézuska figyelj most reám.”)

Jézuska olvastam egy történetet, hogy egy kisgyermek sokáig imádkozott, azt mondta, elmesélte Neked azt a mesét, amit az iskolában hallott és neki nagyon tetszett. Jézuska én is tudom, hogy Téged minden érdekel, ami engem; vannak nagyok, akik talán kinevetnének érte, de Te mindent szívesen meghallgatsz. Én is elmondom most Neked ezt: (Mondd el Jézuskának, ami érdekel, amit elmondanál a jópajtásodnak.) És most Jézuska arra gondolok, hogy Betlehemben Szűzanya állt melletted, ott volt

most Nálad a Mennyországban. A Te édesanyád az én édesanyám is. Jézuska kérlek szépen, mondd el a Szűzanyának, hogy én nagyon szeretem Őt. Kérem szépen, Ő is szeressen és segítsen könnyörögni Hozzád, hogy jobban meghallgass. Szent Józsefet is kérem, áldjon meg, áldja meg családunkat. És kérem jó őrzőangyalomat, legyen velem mindig, segítsen, hogy Téged meg ne bántsalak és imádjon Téged helyettem akkor is, amikor én el vagyok foglalva és nem beszélgethetek Veled. (Édes Jézus, itt a földön s most a boldog égben — Veled volt s van édesanyád, aki édesanyám nékem. Köszöntöm a Szentanyádat, kérem szépen, ő segítsen, — hogy meghallgasd kérésemet s tiszta maradjon a szívem. — Szentfiadnak oltáránál köszöntelek jó Szűzanyám — Te légy anyja családunknak, Te segíts és vigyázz reám! Szűz Mária ének. Lelki áldozás.)

Jézuska Te itt vagy az oltáron köztünk, vársz és hívsz minket. Az oltárszekrényke hideg, de az én szívem jó meleg, azért kitárom szívemet, jöjj hozzám, legyen szívem a Te lakásod. Ha nem egészen tiszta ez a szív, kérlek szépen, tisztítsd meg, bocsáss meg nekem. Szívemből bánom, hogy megsebeztem Szívedet; jó leszek, szeretni akarlak nagyon, ó jöjj hát hozzám. Most valóságban nem áldozhatok, de ha a Szentostya színében nem is térhetsz most szívembe, Te megteheted, hogy kegyelmeiddel láthatatlanul hozzám jössz és velem maradsz. Kérlek szépen, fogadd ezt a lelkiáldozásomat úgy, mintha áldoztam volna, add nekem Szíve-

det és én Neked adom az én szívemet, legyenek együtt, maradjunk együtt most egész nap és az egész életen át. Most pedig elbúcsúzom Tőled Jézuska, szívesen maradnék Veled, de Te tudod, hogy haza kell mennem. Szívemet Nálad hagyom, dobogjon itt az oltárodon és minden dobbanása mondja azt, Jézuska szeretlek! Dícsértessék és áldassék a Legméltóságosabb Oltáriszentség most és mindörökké. Amen. (Édes Jézus oltárodrol jöjj el, jöjj el a szívembe. — Nyitva Neked az én szívem s melegíti szeretet. — Ó, bocsáss meg, ha vétettem, szívből bánom, mert szeretlek. — Kérlek, tisztítsd meg a szívem, ígérem, jó leszek. — Most búcsúzom jó Jézuska, de a szívem Nálad marad — ide teszem oltárodra, soha többé el nem hagylak. — Bárhol vagyok, bármit teszek, most ma s mindig, amíg élek — mint örökmécs égjen szívem Szentségi Jézus Szívének. Ének az Oltáriszentségről.)

TANULSÁGOS PÉLDÁK

I.

Egy arab mese mondja el, hogy a kalifa nagy jutalmat ígért annak a szegény legénynek, aki három kérdésére a legjobb választ adja. E három kérdés volt:

— Mi akarsz lenni mellettem? Mit fogsz tenni nálam? — Mit kérsz tőlem?

Jöttek sokan és bőbeszédűen, hízelkedve mondták el, hogy a kalifa barátja, testőre, katonája akarnak lenni. Egyik szórakoztatást, másik hőstetteket, harmadik feltalálásokat ígért. Egyik kincset kért, másik rangot, harmadik valami szép emléket. Az utolsó szegény legény válasza rövid volt:

— Uram, az legyenek, amit te akarsz; azt csinálom, amit te mondasz; azt kérem, amit te szánsz nekem.

A jutalmat ez a legény nyerte el, mert ő adta a legtöbbet: teljesen alávetette magát ura akaratának. A Jézuskával együttélő gyermeknek is ez a legfontosabb! Tartsd meg Isten törvényeit, nyugodj meg Isten akaratán és pontosan teljesítsd kötelességeidet: úgy az iskolai, mint más munkakötelességeidet. Nem igazán vallásos gyermek az, aki imádkozik, de nem teljesíti kötelességeit! És mindezt ne földi jutalomért tedd, hanem Istenért és becsületből; a lelki jutalmat pedig bízd a jó Istenre.

II.

Názáreti gyermekek játszottak a Jézuskával bujócskát. Amikor Jézuskát elbujtatták, egyik a kertben keresett neki helyet, de a tövises bokor megszurta Jézuskát. A másik kis barlangba bujtatta el, de hideg volt ott s Jézuska fázott. A harmadik, aki a szomszédban lakott, elvitte magával Jézuskát s ott bujtatta el jó meleg helyen. Jézuska így szólt hozzá:

— Te szeretsz engem legjobban, mert te találtad el, hol érzem jól magam. Én nem szere-

tek egyedül lenni tövisek között és hidegben, hanem veletek akarok együtt élni!

Attól kezdve Jézuska mindennap átment ehhez a gyermekhez és mindennap segített neki, meg szüleinek is, áldást hozott az egész családra.

Gyermekem, Jézuska veled akar élni, szívedbe akar térni a szentáldozásban, hogy szívedben haza vidd őt az otthonodba is. Azért csak siess a szentáldozáshoz akkor is, ha nem érzed kedvet hozzá. Te talán aznap nem tudsz örülni a szentáldozásnak, de Jézuska örül neki. Gondolj arra, ha nem mész áldozni, mennyit veszítesz aznap! Jézuska nem tért a szívedbe, nem viheted Őt haza, hiányozni fog nektek aznap azzal a sok kegyelemmel, segítséggel, amit a szentáldozásban kaphattál volna.

ÉDESANYÁNK

Megfigyeltem egyszer két gyermeket, akik szép villában laktak, ahol volt egy főbejárat és egy hátsó bejárat is. Amikor a gyermekek iskolából vagy játékból jövet, tisztán vidáman, jó jeggyel siettek haza, a főkapun mentek be és felnevettek édesapjukra, aki a kapu feletti erkélyen várta őket. De amikor ruhájuk tépett volt vagy foltos, zsebükben ott lapult az iskolai intő, akkor megkerülték a villát és a hátsó bejáraton mentek be. Ott várt a mama, annak elsírták bűnbánóan mi történt, bocsánatot kértek, javulást ígértek. Tisztába öltöztek s azután a mama vezette be őket apához:

— Én kérlek értük, bocsáss meg nekik, ígérték, hogy jók lesznek és majd én is segítek nekik, hogy jóvátegyék hibáikat.

Szűz Mária a mi irgalmas édesanyánk. Ő segít bűnbánatra, megjavulásra. Ő vezet az Úr Jézushoz. Szeressétek nagyon a Szűzanyát! Pannasszal, bűnbánattal, kéréssel forduljatok Hozzá, kérjétek, vezessen közelebb Jézus Szívéhez. Ne felejtsetek, hogy aki igazán szereti a Jézuskát, annak nagyon kell szeretnie Jézuska édesanyját, a boldogságos Szűz Máriát is. A Jézus Szíve gyermek Szűz Máriának is szerető buzgó gyermeke!

TŐLED FUGG...

Az a gyermek, aki a gyakori szentáldozásban Jézuskával együtt él, legyen a család boldogítója. Ime példázatul egy kis mese.

A mesebeli király betért egy szegény családhoz és látva a nagy bánatot, így szólt:

— Ne búsulj szegény ember, magas rangra emellek, hatalmat adok neked.

Erre az apa így felelt:

— Uram, királyom hálásan köszönöm, de ezzel nem adsz boldogságot. Mit ér nekem a rang a világ előtt, ha gyermekeim nem tisztelik eléggé apai tekintélyemet; mit ér a hatalom idegenek között, ha gyermekeim nem fogadnak szót.

— Hát adok nektek kincset, gazdagságot,

hogy sohatöbbé semmiféle gondotok ne legyen.

Most az édesanya felelt:

— Köszönöm uram, király, de ez nem tesz boldoggá. Az én kincsem, vagyonom gyermekeim jósága, szeretete lenne, ha ezt meg nem kapom, a többivel nem törődöm.

— Hát akkor vigasztalástokra hozok nektek szép ruhát, örömeket, muzsikát, hogy elfelejtétek a gondotokat.

A szülők most együtt feleltek:

— Köszönjük uram, király, de nem feledteti el bánatunkat. A mi örömünk az volna, ha gyermekeink kedvesen, egymással szeretetben, békében, megelégedetten, nekünk segítve élnének otthonukban, ha ez nincs meg, akkor más földi dolog nem szerez örömet. A király szomorúan feleli:

— Most látom, hogy hiába vagyok király, de családod boldogsága mégsem tőlem függ. A kisgyermektől függ az, amit a király meg nem adhat.

Valóban így van ez gyermekem. Isten után tőled, a gyermektől függ, hogy szüleid boldogak legyenek, családi életetek a béke, boldogság, öröm otthona legyen. Mindennap gondolj arra, hogy tőled függ szüleidnek, családnak boldogsága és Isten ezt számonkéri tőled.

MINISTRÁCIÓ:

A lépcsőimádság:

A pap és a ministráns keresztet vet: In nomine Pátrisz — et Filii — et Szpíritusz Szankti. — Amen.

A pap: Introibo ad altáre Dei.

A min.: Ad Deum — kvi letifikat — juventútem meam.

A pap: Judika me Deusz, et diszcerne kauzam meam de gente non szankta, ab hómine iníkvó et dolózó erue me.

A min.: Kvia tu esz Deusz — fortitúdo mea — kváre me repuliszti — et kváre trisztsiz in cédo — dum affligit me — inimikusz.

A pap: Emitte lúcem tuam, et veritatem tuam, ipsza me dedukszerunt ed adukszerúnt in montem szanktum tuum et in tabernakula tua.

A min.: Et introibo ad altáre Dei — ad Deum — kvi letifikat juventútem meam.

A pap: Konfitébor tibi in cithara Deusz, Deusz meusz, kváre trisztsiz esz anima mea, et kváre konturbász me.

A min.: Szpera in Deo — kvóniam adhuk — konfitébor illi — szalutáre vultusz mei — et Deusz meusz.

A pap: Glória Pátri et Filio, et Szpíritui Szánkto.

A min.: Szikut erat in principio — et nunk et szemper — et in szekula szekulórum. Amen.

A pap: Introibo ad altáre Dei.

A min.: Ad Deum — kvi letifikat — juventutem meam.

A pap: Adjutórium nosztrum in nomine Domini. (Keresztvetés.)

A min.: Kvi fécit — célum et terram.

A pap: Konfiteor Deo omnipotenti... mea culpa... ad Dominum Deum nosztrum.

A min.: Mizereátor tui — omnipotenz Deusz — et dimíssisz — pekkátisz tuisz — perdúkat te — ad vítam eternam.

A pap: Amen.

A min: Konfiteor Deo — omnipotenti — beáte Márie — szemper virgini — beáto Miháéli arkangelo — beáto Joánni Baptízte — szanktisz — et tibi páter — kvia pekkávi nímisz — kogitációne — verbo et opere — mea culpa — mea culpa — mea makszima culpa. — Ideo prékor — beátam Máriám szemper virginem — beátum Miháélem arkangelum — beátum Joannem Baptíztam — szanktosz aposztolosz — Pétrum et Paulum — omnesz szanktosz — et te páter — oráre pro me — ad Dominum Deum nosztrum.

A pap: Mizereáur veztri omnipotenz Deusz, et dimíssisz pekkátisz veztris perdúkat vosz ad vítam eternam.

A min: Amen.

A pap: Indulgentiam, abszoluciónem et remissziónem pekkatórum nosztrum tribuat nobisz omnipotensz et mizerikorsz Dominusz.

A min: Amen.

A pap: Deusz tu konverzusz vivifikábisz nosz.

A min: Et plebsz tua — letábitur in te.

A pap: Osztende nóbisz, Dómine mizerikórdiam tuam.

A min: Et szalutáre tuum — da nóbisz.

A pap: Domine ekzaudi orációnem meam.

A min: Et klámor meusz — ad te véniat.

A pap: Dominusz vobiszkum.

A min: Et kum szpiritu tuo.

Bekezdés után:

A pap: Kirie eleiszon.

A min: Kirie eleison.

A pap: Kirie eleiszon.

A min: Kriszte eleiszon.

A pap: Kriszte eleiszon.

A min: Kriszte eleiszon.

A pap: Kirie eleiszon.

A min: Kirie eleison.

A pap: Kirie eleiszon.

Glória után (ami néha elmarad):

A pap: Dominusz vobiszkum.

A min: Et kum szpiritu tuo.

Gyűjtőimádságra:

A pap: Orémusz... per omnia szekula sekulorum.

A min: Amen.

Szent lecke végén:

A pap hátratekint.

A min: Deo gráciasz.

Amikor a pap elmegy az oltár közepére, akkor a ministráns átviszi a misekönyvet a másik oldalra.

Evangéliumra.

A pap: Dominusz vobiszkum.

A min: Et kum szpiritu tuo.

A pap: Szekvencia szankti evangélii szekundum...

A min: (a homlokra, ajakra és mellre keresztet vet és mondja): Glória tibi Domine.

Evangélium végén, amikor a pap megcsókolja a könyvet:

A min: Lausz tibi Kriszte. (Erre letérdel.)

Krédó után (ami néha elmarad):

A pap: Dominusz vobiszkum.

A min: Et kum szpiritu tuo.

Főljánlaskor:

Amikor a pap leveszi a kehelytakarót, akkor a ministráns egyszer csenget és azonnal elhoz-

za mind a két kannácskát a borral és a vízzel. Azután ráteríti a kéztörlőt a vánkosra. Mikor a pap a borból már öntött a kehelybe, a ministráns helyére viszi a kannácskát, magával hozza a tálcát és kézmosás alatt a pap kezeire vizet önt a másik kannácskából. Kézmosás után a tálcát a kannácskával helyére teszi. Ekkor átveszi a kéztörlőt, összehajtja és helyére viszi. Azután az oltár lépcsőjének közepén le-térdel.

Oráte frátresz-ra:

A pap: Oráte frátresz.

A min: Szuszcípiát Dominusz — szakrifícium — de mánibusz tuisz — ad laudem et glóriam — nominisz szui — ad utilitátem kvokve nosztram — totiuszkve ekklézie szue szankte. (Ekkor fölkel és a lépcső jobb szélére áll.)

Csendes imádság után, amikor a pap az oltárra teszi kezeit:

A pap: Per omnia szekula szekulórum.

A min: Amen.

A pap: Dominusz vobiszkum.

A min: Et kum szpiritu tuo.

A pap: Szurszum korda.

A min: Habémusz ad Dominum.

A pap: Gráciasz agámusz Domino Deo nosztro.

A min: Dignum et iustum eszt. (Letérdel.)

Előének

alatt a pap szétterjesztett karokkal imádkozik; amikor pedig összeteszi kezeit és meghajolva háromszor mondja:

Szanktusz,

akkor a ministráns háromszor csenget.

Kánon alatt az **élőkről való megemlékezés után:**

a pap a kehely fölé nyújtja a kezeit, azután visszavonja és keresztet vet kehelyre. Ekkor a ministráns egyszer csenget.

Átváltozásra és Úrfelmutatásra:

amikor a pap térdet hajt, akkor egyszer csenget a ministráns; amikor a pap fölmutatja a szent ostyát, háromszor csönget a ministráns; amikor újra térdet hajt a pap, ismét egyszer csönget. Ugyanígy csönget egyszer, háromszor és ismét egyszer a kehely fölmutatásánál. Ezután tovább térdel a ministráns a szent áldozásig.

A holtakról való megemlékezés után Kánon végén:

A pap: Per omnia secula seculórum.

A min: Amen.

A pap: Et ne nosz indúkasz in tentaciónem.

A min: Szed libera nosz a máló.

A szent ostya megtörése alatt:

A pap: Per omnia szekula szekulórum.

A min: Amen.

A pap: Paksz Domini szit szemper vobiszkum.

A min: Et kum szpiritu tuo.

Agnus Dei után:

A pap előbb összetett kézzel imádkozik, azután balkezébe veszi a szent ostyát a tányérkával, jobbkezával háromszor mellét üti és mondja:

Domine non szum dignusz,

ekkor a ministráns háromszor csönget.

Áldozáskor:

amikor a pap leveszi a kehelyről a fődőt, a ministráns elhozza a kannácskákat a borral és a vízzel és az oltár mellé térdel.

Áldozás után:

amikor a pap odanyújtja a kelyhet, a ministráns fölkel és bort önt abba. Amikor a pap másodsor nyújtja a kelyhet, a ministráns előbb bort, azután vizet önt a pap ujjaira. Azután visszateszi a kannácskákat és átviszi a misekönyvet a másik oldalra.

A hálaadó imádságra:

A pap: Dominusz vobiszkum.

A min: Et kum szpiritu tuo.

A Miatyánk végén:

A pap: Orémusz... per omnia szekula szekulórum.

A min: Amen.

Ha a pap nyitva hagyja a misekönyvet, akkor a ministránsnak át kell azt vinnie a másik oldalra.

Befejezésre:

A pap: Dominusz vobiszkum.

A min: Et kum szpiritu tuo.

A pap: Ite missza eszt. (vagy: Benedikámusz Domino.)

A min: Deo gráciasz.

Gyászmisében a pap: Rekvieszkant in páce.

A min: Amen.

Áldásra:

a ministráns letérdel és keresztet vet.

A pap: Benedikat vosz omnipotenz Deusz Páter et Filiusz et Szpiritusz Szanktusz.

A min: Amen. (Ekkor fölkel és jobbra megy.)

Utolsó evangéllumra:

A pap: Dominusz vobiszkum.

A min: Et kum szpiritu tuo.

A pap: Inicium szankti evangéli szekundum Joannem.

A min: Glória tibi Domine.

Evangélium végén a ministráns: Deo gráciasz.

A csendes szentmise után való imádságok végeztével elhozza a ministráns a misekönyvet, átadja a biretumot (a sapkát), azután a pappal együtt térdet hajt az oltár előtt és a pap előtt visszamegy a sekrestyébe.

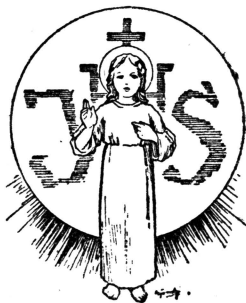
**Január: Szent Család hónapja, szerezz örömet
a családnak. (Kis †-tel jegyezd!)**

**Március: Nagyböjt és Szent József hónapja.
Több ima Szent Józsefhez és nagyböjti napi
erénygyakorlat.**

**Április: Nagyböjt és Húsvét. Napi erénygyakorlat,
apostolkodás, hogy minél többen végezzék el hús-
vétí gyónást, áldozást.**

Július: Szünidő. Isten lát! Amikor teheted, menj el hétköznap is szentmisére.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Augusztus: Jézuskával töltsd a szünidőt. Segíts itthon.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

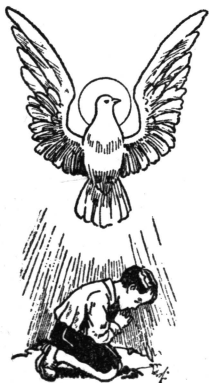
.....

.....

.....

.....

Szeptember: Tanév elejét ajánld fel a Szentléleknek. Nagy szorgalom a kötelesen felül is.

A series of ten horizontal dashed lines for writing, arranged in two columns of five lines each, extending from the right side of the dove illustration down to the bottom of the page.

Október: Szentolvasó hónapja. Buzgón imádkozd a szentolvasót, ha lehet, menj el az ájtatóságokra.

A series of ten horizontal dashed lines for writing, positioned to the right of the prayer hands illustration.

November: Megholtak hónapja. Jézuska kér imákat és jócselekedeteket az elhunytakért.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

December: Advent és Karácsony. Napi jócselekedetet ajándékaul a kis Jézusnak.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Egyházmegyei jóváhagyással

F. k. Blaskó Mária

Szalézi Művek (F.: Kenéz J.)

